

[Albrechtsen]

forsøg på at stramme den radikale dagsorden lidt op, har Det Radikale Venstre af sig selv på grund af den bemærkning været med til at bringe usikkerhed ind i billedet. Når det sammenholdes med alle de andre ting, hvor man punkt for punkt kunne tage VS' dagsorden og sammenholde den med Det Radikale Venstres og pege på, hvad der mangler i Det Radikale Venstres dagsorden, så er det yderst let at forklare, hvorfor man er nødt til at stemme imod den dagsorden.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Hr. Albrechtsen har i dag talt om, at VS så gerne vil være en del af det røde mindretal, nogle gange omfortolket til det grønne flertal. De to ting hænger naturligvis ikke sammen. Jeg vil gerne spørge hr. Albrechtsen, hvorfor VS ikke er med i dagsordensforslaget fra Socialdemokratiet og SF.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det, jeg sagde var politisk opportuniste, hr. Albrechtsen, var såmænd bare 100.000 t med virkning fra 1987.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om vores ønske om, som hr. Ahlmann-Ohlsen udtrykker det, at deltage i det, der skal blive det røde flertal, og som altså i dag beklageligvis er et mindretal. At det er sådan i virkelighedens verden, at det er det røde flertal, der bliver identisk med det grønne flertal i et kommende Folketing, er jo kun så meget desto mere glædeligt.

Jeg vil lige sige vedrørende fru Lone Dybkjær's sidste bemærkning, at det er meget vanskeligt at forstå sammenhængen. De 100.000 t, Socialdemokratiet peger på, og som jeg synes er for lidt, er for meget efter radikal opfattelse, mens ministeren har erkendt, at det bliver nødvendigt, sådan som VS har foreslået det, med en begrænsning ud over de 100.000 t. Så har jeg blot tilladt mig at bemærke, at det ikke er helt nemt at forstå, hvordan det hele skal fortolkes. Jeg håber naturligvis, at det er ministerens fortolk-

ning, der er den rigtige, men det er jo Det Radikale Venstre, der har fremsat forslaget.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

I den socialdemokratiske dagsorden står der faktisk »1. januar 1987«, og vi foreslår, at kvælstofudledningen skal halveres inden for tre år. Det er dér, forskellen er, hr. Albrechtsen.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Der har fra flere sider været rejst spørgsmål om, hvilke initiativer regeringen vil tage, og hvilke styringsmidler regeringen vil tage i brug, såfremt det radikale dagsordensforslag bliver vedtaget. Jeg må sige, at det jo netop er det, vi skal til at forhandle om med de implicerede parter, når dagsordenen eventuelt bliver vedtaget.

Der har været stillet to spørgsmål til mig. Det ene kom fra fru Dorte Bennedsen, og til min store skuffelse lød spørgsmålet: hvad mener ministeren egentlig med det nordiske samarbejde? Jeg følte egentlig, at det var et spørgsmål om, hvorvidt vi nu også havde hold på den side af sagen. Fru Dorte Bennedsen begrundede det med, at Miljøstyrelsen havde sagt nej til to initiativer. Det ene var spørgsmålet om at være med i en forureningsundersøgelse i Østersøen, og det andet var et nordisk forskningsprojekt.

Må jeg sige, at disse to ting er rigtige. I det første tilfælde blev vi bedt om at være med på den måde, at vore to forureningsbekæmpelsesskibe skulle ligge til rådighed i Østersøen i en længere periode. Uden at gå i detaljer skal jeg sige, at Miljøstyrelsen skønnede, at den sikkerhedsrisiko, der kunne være forbundet med at afgive disse skibe, syntes man ikke man kunne klare. Det andet var et økonomisk spørgsmål.

Men jeg vil godt sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg sagde i mit svar, at jeg nu ville foranstalte et overvågningssystem og selvfølgelig inddrage den nødvendige forskningsmæssige ekspertise, og i den forbindelse vil jeg gerne tage op til ny vurdering det sidste afslag, der blev givet.

»Hvad mener miljøministeren egentlig med det nordiske samarbejde?« Ja, det skal jeg love for at jeg har en klar fornemmelse af hvad jeg mener med. Fru Dorte Bennedsen